

Anàlisi: Un dia trist al Consell Comarcal d'Osona

Â Divendres, 20 de juliol: No Ã©s agradable estrenar legislatura escoltant com els portaveus d'ICV i d'ERC acusen de mentider el flamant nou president, Miquel Arisa. L'acusen a la cara, i mÃ©s d'una vegada. Els dos socis del PSC en aquests darrers quatre anys es mostren escandalitzats per la forma com els socialistes van negociar d'amagat amb CiU i, una hora abans de convocar la roda de premsa que anunciaria el pacte sociovergent, el futur president encara els parlava de mantenir el tripartit i impedir que ConvergÃncia tornÃ©s al govern.

Prou que es va plÃner Xavier Bardolet (ICV-EUiA-EPM) de la fi del tripartit, a la qual no va trobar raons plausibles, ja que el balanç de govern era bo i les urnes havien incrementat el nombre de consellers de la coalició. Iniciativa va fer el paper de la noia o el noi abandonats per la parella (PSC). Un plany de desconsol, ben expressat per Bardolet però que, tanmateix, no va anar al fons de la qüestió, que passaria per interrogar-se sobre si les polítiques reals del PSC estan més a prop de CiU que d'ICV. I tot seguit treure conclusions de la resposta. El portaveu socialista Josep M. Colomer ni es va molestar en explicar el pacte amb els convergents: es va conformar amb alligonar el públic sobre la vocació municipalista del seu partit i a donar les gràcies als qui havien votat Arisa. Abans, els Independents, en veu de Xavier Sardà, havien explicat la seva entrada al govern en base a servir als interessos dels seus municipis. Ben fet. També es va estrenar Josep Anglada, el primer conseller comarcal que la PxC obté a Catalunya. **Serra, la intervenció més esperada** El portaveu republicà, Jordi Serra, insistia en condemnar no tant el fons del pacte, sinó la forma. I és clar que ERC té difícil dissentir en el fons, perquè en el cas de les diputacions de Lleida o Girona, ha obtingut les presidències tot i ser la tercera força, com és el PSC a Osona. De pactes, tothom fa els que convé per retenir o conquerir el poder. Serra va evidenciar que els republicans es creuen la desgastada retòrica socialista de les "esquerres" i la unitat "contra la dreta conservadora", etc. Ja ho va dir clar Serra, que si haguessin pactat amb uns altres (CiU), ara els retreuriem no ser prou madurs ni ser d'esquerres. El qui havia de ser el president republicà del Consell va rematar la intervenció amb una repassada duríssima a Arisa -que se l' escoltava amb una cara de circumstàncies-. **Palmarola: en política, no compten l'ètica ni la moral** La peça oratòria més sorprenent de la diada va ser la del portaveu de Convergència, Josep Palmarola. L'etern alcalde de Seva va justificar perquè votaven un Miquel Arisa que havia estat la bèstia negra dels convergents al Consell des de l'any de la picor. Però posats a fer memòria, millor desempolsinar els bons rècords, i Palmarola va encetar una inacabable llista d'actuacions executades pel Consell quan el governava CiU, del 1987 al 2003. El moment culminant del discurs va arribar amb la cita de Maquiavel, amb la qual l'orador va establir -ben content i satisfet- que en política no compten ni l'ètica ni la moral, i del que es tracta és de manar. Semblava com si el discurs li haguessin escrit els seus enemics. Tants esforços de la classe política per amagar-ho, i va Palmarola i ens ho etziba així, pels morros, un migdia de juliol Si la política no pot ni ha de regir-se per la moral o l'ètica, a la gent honrada no li queden gaire més opcions que l'abstenció, Palmarola? **Arisa no es dona per assabentat de les acusacions** Per acabar, el discurs del president. L'home, acusat de mentider, no va moure ni un dit per desempallagar-se'n. Passant de tot. Va fer com si no ho hagués sentit. Desconcertant: Arisa no acostuma a callar quan té coses rellevants per dir. Tothom té dret a administrar els seus silencis, diuen, oi? Serà veritat que el pacte li va venir "imposat" pel partit? Les úniques referències a l'insòlit pacte amb la dreta van aparèixer al reclamar un govern "fort" i un consell amb capacitat de "lideratges". Pactar amb CiU dona més força que fer-ho amb ERC, això sembla clar, però la bona gent es pensava que les esquerres eren una altra coseta. Pel que fa al lideratge, devia ser una insinuació que el republicà Jordi Serra no donaria la talla i que el millor era que s'hi posés ell mateix? Arisa va fer un cant a les magnífiques realitzacions dels quatre anys de tripartit. El nom de l'anterior president, el republicà Jaume Mas, se li va quedar a la taula. Ni uns mots de salutació i homenatge. Calia ser tan cruel? Quin poema, la cara de mala llet de Mas mentre se'l mirava des de l'escó! De qui es va recordar Arisa va ser del gerent socialista Antoni Albes, la gran víctima del pacte amb CiU. Arisa

va agrair-li els serveis prestats i es va limitar a assenyalar que "ara el context no és el de fa quatre anys i Albes no ens acompanyarà". Havent estat l'artífex del pacte amb els independents que va fer possible el tripartit fa quatre anys, Albes ha exercit com la peça clau que ha permès al tripartit administrar el Consell amb més o menys eficàcia i dignitat durant aquests quatre anys. La política és desagraïda: Albes sembla que torna a la secretaria de l'Ajuntament de Folgueroles. I els contribuents ens quedem sense saber perquè -amb el poder i la influència que acumulava- se l'ha decapitat. Arisa va allargar-se amb un extens programa de govern farcit d'alusions al benestar, la bona administració i als serveis als ciutadans. Cap novetat rellevant, doncs. Les bones intencions i inversions de sempre, que comparteixen des de l'extrema dreta fins a l'extrema esquerra. L'alcalde socialista i nou president va esporgar amb cura el seu discurs: les expressions "progressisme", "esquerres" o semblants van brillar per la seva absència. **Un dia trist** Havent acabat: pocs aplaudiments, poques rialles, poques felicitacions i un aperitiu que de, de tan auster, una mica més i no arriba ni a aperitiu. Queden lluny aquelles preses de possessió de Jacint Codina, amb banda de música, cant dels Segadors, gegants i capdellúpies, amb un govern que s'explicava i una oposició que s'oposava. Ara hi ha per davant quatre anys de gestió sociovergent, amb un govern que "parlarà amb una sola veu", com va dir Palmarola. Amb una Convergència que s'empassa el gripau de fer president Arisa a l'espera de fer el salt al control absolut d'aquí quatre anys. Un socialisme (?) que cavalca el pragmatisme més nu. I amb una Esquerra i una Iniciativa que està per veure si optaran per exercir d'oposició contundent, o de mica en mica s'incorporaran amb discreció a la majoria de govern. Doncs un dia trist, sí. **M.M.** - Veure més informació, galeria de 27 fotos i 4 vídeos sobre l'acte de constitució del Consell ([/index.php?seccio=noticies&accio=veure&id=3818](https://www.naciódigital.cat/osona/noticia/3836/analisi/dia/trist/al/consell/comarcal/osona))